

## PARTİ BASKINI

Altı uçan–tahta, keskin dönüşlerle uçan iskambil kâğıtlarının şimşek gibi zarafeti ile ağaçların arasında süzül-  
dü. Kollarını açmış, dizlerini kırmış, kahkahalar atmakta  
olan sürücülerini kalın dalların altından eğiliyor, çevresin-  
den dolanıyordu. Çam ağaçlarının iğne yapraklarından  
silkeledikleri minik sarkıtlar, bir kristal yağmuru gibi, ay  
ışığını alev alev yansıtarak düşüyordu.

Tally her şeyi kristal kadar berrak algılıyordu; çıplak el-  
lerine vuran kuru, soğuk rüzgâr; ayaklarını uçan–tahtaya  
yapıştıran ve devamlı yön değiştiren çekim gücü... Orma-  
nın kokusunu içine çekti, şurup kadar yoğun bir çam ko-  
kusu boğazını ve dilini kapladı.

Soğuk hava, sesleri daha da gevrekletiriyordu sanki.  
Yurt ceketinin eteği rüzgârda çırpınan bir bayrak gibi şak-  
lıyordu, kavrayışlı ayakkabıları her dönüşte uçan–tahtanın  
üzeyinde gıcırdayıyordu. Fausto ten–anteninden dans mü-  
ziği pompalıyordu, ama dış dünyanın duyamadığı bir sestir  
bu. Tally müziğin çılgın temposunun üzerinden, yeni ‘*mo-  
nolif*’ kaplı kaslarının her seğirmesini duyabiliyordu.

Yaşaran gözlerini soğuğa karşı kısıtı, fakat gözyaşları görüş yeteneğini daha da keskinleştirdi. Sarkıtlar parlak çizgiler halinde hızla yanından geçip gitti ve ay ışığı dünyayı eski, renksiz bir film gibi gümüşe boyadı.

Kesici olmak böyle bir şeydi işte: Dünya kendi tenini kesiyormuş gibi, artık *her şey 'buz-gibi'*ydi.

Shay alçalarak Tally'nin yanına geldi, ikisinin parmak uçları bir anlığına birbirine sürtündü ve gülümsediler. Tally dokunuşa karşılık vermeye çalıştı, ama Shay'in yüzüne bakarken midesinde bir şeyler kıvranıyordu. Beş Kesici bugün kılık değiştirmişti: Simsiyah irisleri donuk renkli lenslerinin altına saklanmış, zalim-güzel çeneleri akıllı-plastik çenelerle yumuşamıştı. Kendilerini çirkinleştirmişlerdi, çünkü Kleopatra Parkı'ndaki partiyi basacaklardı.

Tally, kılık değiştirmecilik oynamak için çok erken olduğunu hissediyordu. Özellere katılabili henüz iki ay olmuştu ve Shay'e baktığı zaman en iyi arkadaşının, bu geceki çirkin halini değil yeni zalim-güzelliğini görmeyi bekliyordu.

Tally ayak bileklerinin bir hareketiyle tahtasını yana çekerek buzlu bir daldan kaçındı ve temas bozuldu. Tahtayı ağaçların arasından ışıltılı dünyaya geçirmek için gövdesini eğip bükmeye odaklandı. Vücuduna çarpan soğuk hava, içindeki eksiklik hissini unutup çevresine yoğunlaşmasına yardım etti. Zane'in yanlarında olmamasından kaynaklanan bir eksiklik...

“İleride bir parti dolusu çirkin var.” Çenesine yerleştirilmiş çip Shay’in sözlerini alıyor, ten–anten ağında taşıyor, müziği aşarak bir fısıltı halinde Tally’ye ulaştırıyordu. “Bunun için hazır olduğundan emin misin, Tally-wa?”

Tally derin bir nefes alarak beyin berraklaştıran soğuğu içine çekti. Sinirleri hâlâ karıncalanıyordu, ama şimdi geri dönmek tamamen ‘gelişigüzel’ olurdu. “Endişelenme şef. Bu iş buz–gibi olacak.”

“Olmalı da. Ne de olsa bir parti,” dedi Shay. “Mutlu olalım küçük çirkinler.”

Birkaç Kesici birbirlerinin sahte yüzlerine bakarak gü-lüştü; Tally bir kez daha, milimetreler kalınlığındaki mas-kesinin ayırdına vardı: göz kamaştırıcı bir şekilde dönen çakan–dövme ağını gizleyerek yüzünü sivilceli ve kusurlu kılan plastik yumrular ve kabartılar. Ustura kadar keskin dişleri düzensiz diş kaplamaları ile körleşmişti; dövmele-leri bile sahte sprey deriyle kaplanmıştı.

Tally aynada nasıl görüldüğüne bakmıştı: tıpkı bir çir-kin gibi. Hantal, çarpık burunlu, yanakları çocuk tombul-luğu ile kaplı, yüzünde sabırsız bir ifade olan; bir sonraki doğum gününü, köpükkafa ameliyatını ve ırmağın karşı-sına yapacağı yolculuğu sabırsızlıkla bekleyen bir çirkin. Başka bir deyişle, gelişigüzel bir on beşlik.

Özel olduğundan beri, bu Tally’nin ilk numarasıydı. Ar-tık her şey için hazır olması bekleniyordu. Onca ameliyat, bedenini buz–gibi yeni kaslarla doldurmuştu ve sinirleri yılanı bir hızla tınlıyordu. Daha sonra Kesici kampında

iki ay eğitim görecek, pek az uykuyla, erzakı olmadan yabanda yaşayacaktı.

Ama aynaya bir kez bakmak özgüvenini sarsmıştı.

Şehre, hepsi birbirine benzeyen, hepsi karanlık ve bitmek bilmeyen ev sıralarıyla Geçkinköy banliyölerinden geçerek gelmeleri de kötü olmuştu. Büyüdüğü yerin gelişigüzel can sıkıntısını hatırlamak kollarının iç tarafına yapış yapış bir his veriyordu ve yeni, duyarlı tenine sürtünen geri dönüşümlü yurt üniformasının verdiği his de hiç yardımcı olmuyordu. Yeşil kuşağın bakımlı ağaçları Tally'nin üzerine üzerine geliyordu sanki, şehir onu öğütüp sıradan birine dönüştürmek istiyormuş gibi hissediyordu. Tally Özel olmaktan, dışarıda, buz-gibi ve *daha üstün* olmaktan hoşlanıyordu. Yaban hayatına dönmeye ve bu çirkin maskeyi yüzünden çıkarmaya can atıyordu.

Tally yumruklarını sıkı ve ten-anten ağına kulak verdi. Fausto'nun müziği ve diğerlerinin gürültüleri –nefeslerinin yumuşak sesi, yüzlerine çarpan rüzgârın hışırtısı– bir dalga gibi üzerine kapandı. İşitme sınırının kıyısındaki nabızlarını hayal etti, Kesicilerin gittikçe büyüyen heyecanları kendi kemiklerinde yankılanıyormuş gibi hissetti.

“Dağılın!” dedi Shay, parti ışıkları yaklaştığında, “Çeteymiş gibi görünmek istemeyiz.”

Kesici safları dağıldı. Tally, Fausto ve Shay'le kaldı; Tachs ile Ho, Kleopatra Parkı'na doğru uzaklaştı. Fausto ses kutusunu ayarladı ve müzik soldu, geriye yalnızca rüzgârın hışırtısı ve partinin uzak gürültüsü kaldı.

Tally endişeyle bir nefes daha çekti ve kalabalığın kokusunu aldı: Çirkin ter ve dökülmüş alkol. Partinin ses sistemi ten–anten kullanmıyordu; müziği kabaca havaya saçıyor, ses dalgaları ağaçların arasında bin ayrı yöne yansıyor. Çirkinler her zaman gürültücüydü.

Tally, aldığı eğitimden sonra gözlerini kapatıp, tıpkı bir yarasanın kendi çıkardığı sesleri izlemesi gibi, sırf yankıları kullanarak ormanda körlemesine ilerleyebileceğini biliyordu. Ama bu gece özel görüş yeteneğine ihtiyacı olacaktı. Shay'in Çirkinköy'de casusları vardı ve dışarıdakilerin, nano dağıtan ve sorun çıkaran Yeni Dumanlıların, partiyi basacağını duymuşlardı.

Kesiciler bu yüzden buradaydı işte: Bu bir Özel Durum'du.

Üçü uçan–kürelerin ardışık–çakar ışıklarının hemen dışında alçaldılar, çam yapraklarıyla kaplı orman zeminine atladılar. Kırağı tutmuş çam iğneleri ayaklarının altında çıtırdıyordu. Shay tahtalarını, beklemek üzere ağaç tepelerine yolladı, sonra neşeli bakışlarını Tally'ye dikti. “Endişeli kokuyorsun.”

Çirkin–yurdu üniforması içinde kendini rahatsız hissedenden Tally omuzlarını silkti. Shay nasıl hissettiğinin kokusunu her zaman alabilirdi. “Belki de öyledir şef.”

Burada, partinin kıyısında, yapış yapış bir anı parçası ona, bir partiye geldiğinde neler yaşadığını anımsattı. Güzel bir köpükkafayken bile Tally, sıkışık kalabalığın arasında kaldığında, onca vücudun sıcaklığını ve onca bakışın

ağırlığını hissedince sınırlarının seğirmesinden nefret etmişti. Şimdi maskesi yapış yapış ve tuhaf geliyordu, onu dünyadan ayıran bir duvardı sanki. Özel olmakla uzaktan yakından alakalı olmayan bir durum. Plastiğin altında yanakları, bir anlığına utanmış gibi kızardı.

Shay uzanıp onun elini sıktı. “Endişelenme, Tally-wa.”

“Onlar yalnızca çirkin,” diye fısıldadı Fausto. Fısıltısı havayı kesip gelmişti sanki. “Ve biz hemen, yanı başındayız.” Elini Tally’nin omzuna koydu ve onu nazikçe itti.

Tally başını salladı. Ten–anten bağlantısından diğerlerinin ağır, sakin nefeslerini duyabiliyordu. Tıpkı Shay’in vaat ettiği gibiydi. Kesiciler birbirlerine bağlı, bölünmez bir çeteydiler. Tally bir daha yalnız kalmayacaktı, içinde bir şey eksilmiş gibi hissettiğinde bile. Zane’in yokluğuyla baş döndürücü bir panik dalgasına kapıldığında bile...

Shay’i izleyerek dalların arasına daldı ve parlayan ışıklara yöneldi.

Artık Tally’nin hafızası kusursuzdu, köpükkafe olduğu zamanlardaki gibi kafası daima karışık, zihni daima bulanık değildi. Bahar Partisi’nin çirkinler için ne kadar önemli olduğunu hatırlıyordu. Baharın yaklaşması demek, numaralar çevirmek ve uçan–tahtaya binmek için daha uzun günler, daha fazla açık hava partisi demektir.

Ama Fausto ile birlikte Shay’in peşinden kalabalığa daldıklarında, Tally geçen sene hissettiği enerjiden yoksundu. Parti öylesine evcil, öylesine huzursuz, öylesine gelişigüzel

görünüyordu ki... Çirkinler öylece duruyordu orada; öylesine utangaçtı ki, dans edenler, bu iş için çok fazla çaba harcıyormuş gibi görünüyorlardı. Hepsi yüzeysel ve yapaydı, tıpkı video duvarında gösterdikleri, gerçek insanların gelmesini bekleyen parti figüranları gibi.

Yine de Shay'in sık sık söylediği şey doğrudu: Çirkinler köpükkafalar kadar budala değildi. Kalabalık rahatça aralandı, herkes Shay'in yolundan çekildi. Suratları her ne kadar orantısız ve sivilceli olsa da çirkin gözlerindeki bakışlar keskindi; sinirli bir farkındalıkla doluydular. Üç Kesici'nin farklı olduğunu bilecek kadar akıllıydılar. Kimse Tally'ye uzun uzun bakmıyor, kimse onun akıllı plastikten maske kullandığını fark etmiyordu, ama bedenler en ufak dokunuşla kenara çekiliyor, o geçerken omuzlarda ürpertiler dolaşıyordu. Çirkinler, havada tehlikeli bir şey seziyorlardı sanki.

Yüzlerinden geçen düşünceleri görmek kolaydı. Tally kıskançlık ve nefreti, rekabet ve cazibeyi görebiliyordu, hepsi yüz ifadelerinde ve hareket tarzlarında yazılıydı. Özel olduktan sonra, her şey açık seçik önüne serilmişti, ormandaki bir patikaya yukarıdan bakmak gibiydi.

Kendini gülümserken buldu. Sonunda gevşemişti, avlanmaya hazırdı. Parti basacak kişileri bulmak kolay olacaktı.

Tally kalabalığı tarayarak uyumsuz görünen birilerini aradı: Biraz fazla özgüvenli, biraz fazla kaslı, yabanda yaşamaktan dolayı biraz fazla kararmış... Dumanlıların neye benzediğini biliyordu.

Geçen sonbahar, çirkin günlerinde Shay, köpükkafa ameliyatı olmamak için yabana kaçmıştı. Tally onu geri getirmek için ardından gitmiş ve ikisi de birkaç uzun hafta boyunca Eski Duman'da yaşamak zorunda kalmıştı. Hayvanlar gibi sürünmek tam bir işkence olmuştu, ama şimdi anıları işe yarayacaktı. Dumanlılarda kibirli bir hava vardı; şehir insanlarından farklı olduklarını düşünüyordular.

Tally'nin, kalabalığın diğer tarafındaki Ho ile Tachs'i seçmesi birkaç saniye aldı. Paytak bir ördek sürüsünün arasında süzülen iki kediye benziyorlardı.

“Sence çok mu göze batıyoruz şef?” diye fısıldadı, sözlerini ağır taşımasına izin vererek.

“Nasıl göze batıyoruz?”

“Onlar çok budala görünüyorlar. Biz ise... Özel.”

“Ama biz özeliz gerçekten.” Shay, yüzünde bir sırıtışla, omzunun üzerinden Tally'ye baktı.

“Ama kimliğimizi belli etmememiz gerektiğini sanıyordum.”

“Eglenmeyeceğiz anlamına gelmiyor!” Shay aniden kalabalığın içine daldı.

Fausto uzanıp Tally'nin omzuna dokundu. “İzle ve öğren.”

Fausto Tally'den daha uzun süredir özeldi. Kesiciler Özel Durumlar'ın içinde yepyeni bir bölümdü, ama en uzun ameliyat Tally'ninki olmuştu. Geçmişte bir sürü hata yapmıştı, içinde biriktirdiği vicdan azaplarını ve utançları



doktorların söküp atması zaman almıştı. Gelişigüzel duygu kalıntıları insanın kafasını karıştırabiliyordu, ki pek özel bir şey değildi bu. Güç, buz berraklığından, tam olarak ne olduğunuzu bilmekten, kesmekten geliyordu.

Bu yüzden Tally, Fausto ile birlikte geride durdu, izledi ve öğrendi.

Shay gelişigüzel bir oğlanı yakaladı ve konuştuğu kızın yanından çekip aldı. Çocuk itiraz ederek gerilemeye çalıştığı anda içkisi yere döküldü, ama sonra çocuk Shay ile göz göze geldi.

Shay'in diğerleri kadar çirkin olmadığını fark etti Tally. Çirkin kılığının altında, gözlerindeki menekşe rengi parçacıklar hâlâ görülebiliyordu. Ardışık-çakar ışıkların altında, avcı bir hayvanın gözleri gibi ışıldıyorlardı. Shay oğlanı dokunabileceği kadar yakına çekti ve bedenindeki kaslardan, silkelenmiş halattaki gibi bir dalgalanma geçti.

Bunun ardından, çocuk bir daha bakışlarını Shay'inkilerden ayıramadı. Onun gözlerine bakarak, içkisini ağzı açık onları izlemekte olan kıza uzattı. Çirkin oğlan ellerini Shay'in omuzlarına koydu ve onun hareketlerini izleyerek dans etmeye başladı.

Şimdi herkes onları izliyordu.

“Planın bu kısmını hatırlamıyorum,” dedi Tally usulca.

Fausto kakhaha attı. “Özellerin planlara ihtiyacı yoktur. En azından, kalıcı olanlara.” Tally'nin arkasında, kollarını onun beline dolamıştı. Tally, Fausto'nun nefesini ensesinde hissetti ve vücudundan bir ürperti geçti.